

будете имали прилике да се сусретнете са зломом палих демона, на пример, или њихових јављања или ужасног страха који изазивају, прекрстите се и реците: „**Госпoде Исусе Христe, Сине Божији, помиљуј ме грешног**“. Видећете како престају демонски напади јер су они немоћни против Бога. Ако вас дуго мучи депресија, ако не видите излаз, ако се јављају мисли о самоубиству – понављајте што чешће ове речи у себи и видећете како ће тескоба одступити, као тама пред светлошћу. На крају, ако сте доспели у безизлазан положај или сте тешко оболели, молите се: „**Госпoде, у име Твог Сина, Исуса Христа, спаси ме од ове несреће**“ – и Христос ће вас избавити као што је Сам обећао: „И што год заштитете од Оца у име Моје то ћу учинити, да се прослави Отац у Сину“ (Јн. 14:13). Проверите и уверите се сами да је све то истина која делује до дана данашњег.

● **Како да ступимо у Његову победоносну армију?**

Христос је рекао: „*сазидаћу Цркву Своју, и врата пакла неће је надвладати*“ (Мт. 16:18). Постоји само једна истинска Црква коју је саздао Бог и која из покољења у покољење, почевши од првог века чува неповређену веру и има помоћ од Духа Светога – то је Православна Црква. Људе који долазе у Цркву Бог усиновљује ради Христа и ми постајемо Божија деца, а један другоме – браћа и сестре. Црква је – породица Божија. У Цркву може да уђе сваки човек који жели да иде Христовим путем, независно од пола, узраста и националности. Ако вам говоре да је Црква само за одређени народ, или само за старе, знајте да вас лажу. Не дозволите да вас обмањују, Истина је откривена за све. У Цркву може да се уђе само кроз Крштење – то је почетак пута. Бог нас призива на светост. Светитељ је човек који је постао сличан Богу и који се сјединио са Њим у љубави. Са Христом, свако од нас може постати Светитељ, победивши грех и укоренивши се у добру. Ако осећате стрес, притисак, разочараност у живот – све је то последица греха који нас трује изнутра. Христос вам може дати истинску слободу од власти греха и од свих његових последица. Ако сте већ крштени, неопходна је Тајна покајања.

Демони често убацују човеку мисао да је немогућа промена на боље, да за њега нема спасења,

да греси не могу бити опроштени. Не дозволите да вас обмањују! Они вам убацују те мисли да се не бисте ишчупали из њихове власти. Док је човек жив, шта год урадио, отворена су му врата покајања, ако је спреман да уђе у њих искрено и без самооправдавања.

● **Шта нас чека на крају?**

Праведни Бог каже да ћемо након смрти по истинитом Суду добити заслужену плату за своја дела и избор. Бог је једини истински Извор добра и радости. Одвајање од добра јесте мука. Они који су одлучили да буду са Богом наћи ће се са Њим у вечности и, природно, пребивати у блаженству и радости. Оне који љубе Бога чека бесконачна срећа Царства Небеског. Они који су било шта поставили изнад Бога и нису се сјединили са Њим у Православној Цркви и у вечности ће бити одвојени од Извора добра и радости и наћи ће се у муци. Након смрти неће бити друге шансе. Све неопходне шансе Бог нам даје у земаљском животу, између осталог и сада, кроз овај летак.

Аутор текста је свештенотученик Данил Сисојев, мисионар Руске Православне Цркве, пострадао за Христа 2009. године.

Направите избор! Истина и лични однос са Богом испуњавају живот смислом и светлошћу, силом и радошћу, као и истинском слободом од греха.

Ако имате још питања у вези са Православном вером, одговоре можете добити од:

Свештеник: _____

Телефон: _____

Молимо вас, не бацајте овај летак, на њему је Име Божије! Поклоните га свом ближњем или оставите у Храму код вашег свештеника.

Православни мисионарски центар „о. Данил Сисојев”

**ЖИВОТ
ЈЕ ИЗБОР!**

Многи људи осећају да у свету постоји нешто више, нешто моћно и недостижно. Међутим, малобројни знају да то није „нешто“, већ „Неко“. Бог није безлични Апсолут и није космички Принцип. Бог је Личност и зато је са Богом могућа заједница. То значи да не верује истински онај човек који само каже „Бог постоји“, већ човек који са Њим има лични однос.

● Какав је Бог?

Бог је био и увек ће бити. Он је свуда присутан. Он зна све и може све што пожели. Он је једини Бог и нема другог Бога осим Њега. Једини Бог има Своје Божанско Слово и Свети Божански Дух, Који су неодвојиви од Бога. Бог је саздао наш свет, између осталог и први пар људи од којих смо сви потекли. И сада Он управља светом и „*нити прима угађања од руку човјечијих, као да нешто треба Њему, који сам даје свима живот и дихање и све*“ (Дела ап. 17:25). Најважније је да знамо: Бог је извор добра, светости и љубави. Он је и праведан и као праведни Судија „*даће свакоме по дјелима његовим*“ (Рим.2:6).

● Како се Он односи према нама?

Сигурно вам се догађало у животу да су се све „*коцкице савршено уклапале*“ невероватно добро, буквално као да неко помаже, или обрнуто, да су се појављивале непремостиве препреке на путу ка циљу, као да вас је неко чувао од неправилног корака? Све су то знаци бриге којом Бог окружује сваког од нас, чак и људе који не знају за Њега. Захваљујући Њему у нашем животу нема ничег случајног нити бесмисленог.

● У чему је смисао нашег живота?

Бог нас је створио ради светости. Овај земаљски живот је дат човеку као време за избор – да ли је са Богом и против греха, или је са грехом а против Бога. Трећега нема. Избор који учинимо одредиће и нашу судбину након смрти. Овај избор се догађа у нашем срцу и изражава се у нашим делима и речима. Он се врши у нама сада и овде.

● Шта нам је Бог дао?

Две ствари. Као прво, Бог је поклатио свакоме од нас слободу, зато што Богу нису потребне марионете. Он жели да Његова створења постану добра по сопственој вољи, а не из принуде. Он жели да Га ми љубимо, а љубави нема без слободе. Као друго, свакоме од нас Он је дао савест која нам помаже да познамо Његову вољу, да разликујемо добро од зла. Грижом савести, Он нас подсећа да постоји непроменљиви закон по коме ће нам судити.

● Одакле зло?

Неки људи питају: „Ако нас је створио премудри и добри Творац, одакле у нашем свету мржња,

страдања, убиства? Сам Бог каже на то да је Он створио све добрим – и анђеле и прве људе. Тада није било ни зла, ни страдања, ни смрти. Међутим, нека створења су издала свог Творца и изопачила дар слободе који су добила од Њега. Тако се појавило зло. Први пар људи се приклонио злу и то је утицало на све нас и на наше потомке.

● Како је то утицало на нас?

Имали сте прилике да приметите како се лоше навике лако стичу, и обрнуто, како се тешко стиче навика на нешто добро? То је једна од последица тога што потичемо од оних који су изабрали зло, јер „*ко ће чисто извадити из нечиста?*“ (Јов. 14:4). Склоност ка греху смо добили као наследну болест. Сем тога, појавила су се страдања и смрт. За то нису криви само наши преци већ је и свако од нас чинио личне грехе као и они.

● Како се Бог односи према томе?

Библија нам говори да „*Бог није смрт створио нити се радује пропасти живих*“ (Прем. Сол. 1:13). Сам Бог говори: „*није ми мило да умре безбожник, него да се врати безбожник са свог пута и буде жив*“ (Јез. 33:11). Дакле, без обзира на то што су људи нарушили вољу Божију, Он се није окренуо од нас, већ је решио да нам да још једну шансу, да бисмо могли да победимо у борби са грехом и смрћу.

● Како да победимо?

Када војска ратује, цар може седети далеко од борбене линије и из свог топлот и удобног места слати наређење војницима који су у рововима под палбом непријатеља. Тако се често догађа. Међутим, наш Бог није такав. Он се може упоредити са царем који сишавши са трона и обукавши обичну униформу, улази сам у ров код својих војника и ставши поред њих, говори: „*Будите храбри, одвешћу вас у победу!*“ Вечно Божанско Слово Које се вечно рађа од Њега и вечно пребива рођено, оваплотило се на земљи, примило људску природу да би постало као ми, и повело нас за Собом у победу и спасење.

● Како је Бог постао човек?

Човек не може да постане Бог, али Бог може да постане човек јер је Њему могуће све што жели. Бог није престао да буде Бог када је примио људску природу. У Свом „*Ја*“ Он је без мешања сјединио те

две природе, баш као што и ми сједињујемо у себи невидљиву душу и видљиво тело. То оваплоћено Слово Божије добило је име Исус Христос.

● Шта значи име „Исус“?

„Исус“ у преводу значи „Спаситељ“. Он је тако назван јер је спасио човека од греха и сјединио га са Богом. А „Христос“ значи „Помазаник“. У древности су тако називали царе. Христос је тако назван јер је Цар целог света.

● Како је Он оправдао Своје име?

Замислите да неки човек живи тако да је стекао непријатеље. Они унајмљују убицу који долази и пуца у њега. А онда, човек који се нашао ту у тренутку пуцња успева да телом заклони човека коме је био намењен метак и по цену сопственог живота спасава његов живот. То је урадио Христос за цео род људски. Ми смо због својих грехова заслужили плату - страдање и смрт. То би било праведно. Он је, будући без греха, жртвовао Себе ради нас и примио казну која је била одређена за нас, отишавши на мучну смрт на Крсту. Он није био у обавези да то учини, као што није био у обавези ни човек да својим телом заклони онога коме је метак био намењен. Христос је то учинио јер нас љуби. И тако је оправдао Своје име, поставши наш Спаситељ. Библија говори: „*Бог је љубав*“ (1 Јн. 4:8). А „*по томе смо познали љубав што Он за нас живот свој положи*“ (1 Јн. 3:16). Он је умро као човек, а као Бог је остао бесмртан. Трећег дана је Он васкрсао своје људско тело, показујући нам да је заиста победио смрт и да пут који је Он просекао води у бесмртност.

● Како је Он о Себи говорио у Јеванђељу?

Истински и вечни Син Божији, Исус Христос је рекао: „*Ја сам Син Божији*“ (Јн. 10:36), „*Отац је Мој Онај Који Ме прославља, за кога ви говорите да је Бог ваш*“ (Јн. 8:54). „*Све што има Отац Моје је*“ (Јн. 16:15). „*Ко је видио Мене, видио је Оца*“ (Јн. 14:19), „*Ја и Отац једно смо*“ (Јн. 10:30). Ове речи су поткрепљене доказима – Његовим чудима које је Он чинио како за време Свог земаљског живота, тако и сада по молитвама оних који Му се обраћају.

● Како се можете уверити да је то истина?

Не предлажемо вам да нам поверујете на реч. Све то се може проверити експериментално. Ако